

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně: **J. V.**, bytem, zast. JUDr. Tomášem Soukupem, BA, advokátem se sídlem Masarykova 413/34, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje**, se sídlem J. A. Bati 5637, 760 01 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2014, č. j. KROZ-72979-1úČJ-2014-1500DP,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Ve včas podané žalobě žalobce napadá rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Odbor služby dopravní policie, ze dne 3. 9. 2014, č. j. KROZ-72979-1úČJ-2014-1500DP (dále jen napadené rozhodnutí), jímž bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Územního odboru Vsetín, Obvodního oddělení policie Jablůnka (dále jen správní orgán prvního stupně), ze dne 5. 6. 2014, č. j. KRPZ-50331-15/ČJ-2014-151512, a rozhodnutí tohoto orgánu bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla v souladu s ust. § 100 odst. 6 správního řádu zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci přestupkového řízení ukončeného dne 29. 10. 2013 v blokovém řízení pod č. j. KRPZ-115791/PŘ-2013-151512, a to uložením blokové pokuty ve výši 200 Kč.

II. Obsah žaloby

Žalobkyně podává předmětnou žalobu, neboť je přesvědčena, že postupem žalovaného byla krácena na právech, které jí přísluší, takovým způsobem, že to mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí žalovaným.

Skutkový stav žalobkyně popisuje tak, že byla dne 29. 10. 2013 v Bystřičce zastavena hlídkou Policie České republiky, neboť se měla dopustit dvou přestupků, a to v souvislosti s porušením povinnosti dle ust. 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v rozhodném znění (dále jen zákon o silničním provozu), tj. povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a dle ust. § 9 odst. 1 písm. a) cit. zák. tj. povinnost přepravované osoby být za jízdy připoutána bezpečnostním pásem. Oba skutky byly projednány na místě a žalobkyně souhlasila, že tyto povinnosti byly porušeny, avšak s výhradou, že se dle ust. § 6 odst. 2 písm. b) silničního zákona povinnost dle ust. § 6 odst. 1 písm. a) cit. zák. na ní nevztahuje, neboť nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, což má doloženo i lékařským potvrzením, které však neměla při sobě. Žalobkyně byla poté poučena policií, že v takovém případě jí nebudou započteny žádné body a sankcí za tyto přestupky bude pouze uvedená pokuta ve výši 200 Kč.

Dne 1. 2. 2014 obdržela žalobkyně od Městského úřadu Valašské Meziříčí oznámení o dosažení 12 bodů, ve kterém byl také záznam 3 bodů za přestupek dle ust. 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobkyně dne 7. 2. 2014 požádala policii o nahlédnutí do spisu, což jí nebylo umožněno, a proto podala dne 20. 2. 2014 stížnost proti nevhodnému chování a postupu policie. Stížnost byla vyřízena jako nedůvodná, avšak žalobkyni bylo následně umožněno nahlédnout do spisu, který obsahoval mj. kopii bloku na pokutu ze dne 23. 4. 2014, č. D 0275843, série FD/2013 (dále jen pokutový blok) a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 10. 2013.

Následně podala žalobkyně u správního orgánu prvního stupně žádost o obnovu řízení ve věci bloku, neboť zjistila, že ve věci vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které nemohla v původním řízení uplatnit, přičemž tyto skutečnosti odůvodňují jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Žalobkyně uvádí, že byla nesprávně policisty poučena o možnosti zahájit standardní správní řízení a povinnosti předložit lékařskou zprávu a byla ubezpečena, že se nedopustila přestupku, za který by jí byly uloženy body. Žalobkyně na místě samém podpisem na bloku souhlasila s tím, že byly porušeny povinnosti dle ust. § 6 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ale nesouhlasila, že by spáchala přestupek dle ust. § 6 odst. 1

písm. k) cit. zák. Tento podpis byl souhlasem s přestupkem spolujezdkyně a skutečností, že žalobkyně nebyla připoutána na sedadle bezpečnostním pásem a neměla při sobě lékařské potvrzení, jímž by prokázala, že se na ni tato povinnost nevztahuje.

Kdyby žalobkyně věděla, že pokud nedoloží lékařské potvrzení, budou jí započteny 3 body, blok by v žádném případě nepodepsala a bylo by zahájeno standardní správní řízení, v němž by uplatnila důkazy v podobě lékařských zpráv a vyjádření MUDr. L. Z tohoto důvodu podala žalobkyně žádost o obnovu řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobkyně, již jsou ku prospěchu, nemohla v původním řízení uplatnit.

Žádost o obnovu řízení byla žalobkyni zamítnuta, proto podala 25. 6. 2014 odvolání. Následně dne 3. 9. 2014 bylo žalovaným vydáno zamítavé rozhodnutí. Napadené rozhodnutí shledává žalobkyně nesrozumitelným a vnitřně rozporným. Správní orgán prvního stupně i žalovaný se měli zabývat pouze otázkou splnění podmínek pro obnovu řízení. Pokud žalovaný v odvolacím řízení řešil i otázky skutkové včetně vypořádání se s námitkami a důkazy žalobkyně a hodnotil věrohodnost a účelnost dalších důkazů, de facto žádosti vyhověl a jeho rozhodnutí je spíše rozhodnutím novým. Žalovaný zčásti pominul námitku žalobkyně, která poukazovala na neudělení souhlasu s daným přestupkem a na nesprávné poučení policisty.

Žalobkyně dále rozvádí žalobní námitky následovně:

1) Zpochybnění souhlasu na bloku a nesprávné poučení žalobkyně Policií České republiky

Žalobkyně udělila souhlas pouze se sankcí spočívající jen v pokutě 200 Kč za to, že za jízdy nebyla připoutána bezpečnostním pásem a zároveň nepředložila policistům lékařské potvrzení, které v rozhodné době neměla při sobě. Bylo povinností policistů žalobkyni řádně informovat o skutečnosti, jež jí sdělili ústně, do bloku uvést. S ohledem na poměry žalobkyně, která po ujistění policisty, že za toto jednání jí body nehrozí, nemohla tušit, že ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je na bloku uvedeno nesprávně a místo něj mělo být uvedeno správně ust. § 6 odst. 6 cit. zák. Výše pokuty je stejná za oba přestupky s tím rozdílem, že za první se dále připisují 3 body. K nesouhlasu žalobkyně neměla důvod, neboť sankce spočívající v pokutě ve výši 200 Kč a neudělení bodů jí připadala zcela přiměřená a navíc, pokud by zahájila správní řízení, hrozila by jí, dle poučení policistů, sankce minimálně v desetinásobné výši.

Rozporný je názor žalovaného, kdy jako podmínku povolení obnovy řízení uvádí proběhnutí předchozího správního řízení. Také argument žalovaného, že obnovu řízení nelze provést z důvodu, že již nelze objektivně posoudit tvrzení žalobce a jím navržené důkazy, je rovněž rozporný, neboť pro takový závěr neexistuje jediný důvod.

2) Správní orgány nevystihly podstatu obnovy řízení

Obnova řízení se vede ve dvou fázích, kdy v první fázi vyhodnotí správní orgán relevanci žádosti o obnovu řízení. Důkladné dokazování se provádí až v případě povolení obnovy řízení v rámci nového řízení ve věci (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2014, č. j. 6 As 162/2013). Složitějším dokazováním žalovaný de facto obnovu řízení povolil a na jeho rozhodnutí může být nahlíženo jako na potvrzení původního napadeného rozhodnutí v rámci nového řízení ve věci. Žalovaný svou argumentací nesrozumitelnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neodstranil, naopak ji prohloubil.

3) Nesprávné provedení a hodnocení důkazů správními orgány

V případě, že se správní orgány rozhodly provést dokazování, pak se měly jasným a přezkoumatelným způsobem vyjádřit ke všem důkazům, tedy rovněž k případnému záznamu celého blokového řízení, a vysvětlit, proč policista navrhl za poměrně závažný přestupek ohodnocený 3 body pokutu ve výši 200 Kč, která spíše odpovídá pokutě za nedoložení lékařského potvrzení. V případě neakceptace důkazů předložených žalobkyní, správní orgány měly jejich neprovedení řádně odůvodnit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2010, č. j. 1 Aps 3/2010, nález Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2003, sp. zn. IV. ÚS 283/00).

Žalobkyně je toho názoru, že správní orgány měly vyslechnout svědky blokového řízení, tedy policisty a spolujezdkyni. Dle žalobkyně v případě pochybností nestačí úřední záznam či následná výpověď policisty v nepřítomnosti účastníka řízení. Žalobkyně nesouhlasí s odmítnutím výsledku policistů pro nadbytečnost důkazu. K odmítnutí výsledku spolujezdkyně se žalovaný nevyjadřuje žádným způsobem.

Žalobkyně se dále ohrazuje proti tomu, jakým způsobem správní orgán prvního stupně hodnotil důkaz lékařským potvrzením ze dne 1. 9. 2013. Správní orgán prvního stupně předvolal k podání vysvětlení MUDr. V. L., který vystavil předmětné lékařské potvrzení, z důvodu, že došlo k odhalení trestného činu nebo přestupku žalobkyní, což je zcela zavádějící, neboť toto není součástí řízení o povolení obnovy řízení. Ohledně nesprávně uvedeného data 1. 9. 2013 (správně 2. 9. 2013), kvůli kterému správní orgán prvního stupně hodnotil potvrzení jako nevěrohodné, žalobkyně uvádí, že se jednalo o běžně se vyskytující omyl. Při výsledku MUDr. L. nebyly na toto téma kladeny žádné dotazy. Výše uvedené naznačuje zcela nepřipustnou deformaci důkazního prostředku, neboť se žalovaný k této námitce v napadeném rozhodnutí nevyjadřuje.

4) Nesprávný výklad právních předpisů a judikatury správními orgány

Žalobkyně dále nesouhlasí se způsobem, jakým žalovaný vykládá právní předpisy a judikaturu. Žalovaný argumentuje již překonanou judikaturou Nejvyššího správního soudu, že obnova řízení o přestupku je v blokovém řízení vyloučena a neraguje na novější judikaturu.

Žalobkyně poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, kdy v případě setrvalé a relevantní námitky je povinností správního orgánu i soudu se touto námitkou v kontextu všech skutečností zabývat, odstranit rozpory a doplnit spis minimálně o specifikaci přestupku.

Dále žalobkyně uvádí rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010, v němž se žádost o obnovu blokového řízení zamítne, pokud žadatel nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním. V případě zpochybnění souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení musí být provedeno šetření za účelem zjištění, zda byl souhlas skutečně udělen či nikoli. Tvrzení o neudělení souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení představuje skutkovou novotu, pro kterou lze vést řízení o žádosti o obnovu blokového řízení, i když žadatel spáchání přestupku nepopírá.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4 As 81/2012, je tvrzení o spěchu nekonkrétní a ničím nedoloženo.

Dále na případ dle žalobkyně dopadá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013, z něhož vyplývá, že pokutový blok nebyl za dané situace způsobitelným podkladem pro záznam bodů, neboť z popisu přestupkového jednání není jednoznačné, zda žalobce lékařské potvrzení nepředložil, protože je v době spáchání přestupku nevlastnil, nebo proto, že je v době silniční kontroly neměl u sebe, což v řízení opakovaně tvrdí s tím, že je ponechal v jiném automobilu. Jak správně soud podotkl, dle žalovaného, v případě, že řidič je držitelem lékařského potvrzení, toto však při kontrole nemá u sebe, může se jednat o přestupek jiný.

Na závěr žalobkyně uvádí, že ačkoliv se skutkovým omylem rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 12. 3. 2013 jako důvodem pro obnovu řízení nezabýval, tak konstantní judikatura s tímto důvodem počítá.

Na základě uvedených skutečností žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného, popř. správního orgánu prvního stupně, zrušil a věc mu vrátil k novému řízení a rozhodnutí, a zároveň požaduje, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 14. 1. 2015 s podanou žalobou nesouhlasí, neboť je nedůvodná. Žalovaný poukazuje na to, že sama žalobkyně připouští, že blok podepsala, avšak argumentuje neznalostí právních předpisů. Vedle principů ignoratia iuris neminem excusat a vigilantibus iura skripta sunt žalovaný pokazuje na skutečnost, že jednání bylo vedle paragrafového označení řádně a úplně popsáno slovy (vyplývá ze spisu). V části 9 bloku je také uveden souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Žalobkyně tedy svým vlastnoručním podpisem prokazatelně vyjádřila souhlas se spáchaným přestupkem i způsobem jeho vyřízení, kdy žalobkyně převzala část A bloku a uhradila pokutu 200 Kč. Pokutový blok obsahuje všechny formální náležitosti (ust. § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a byly splněny všechny zákonné podmínky blokového řízení (ust. § 84 odst. 1 cit. zák.). Z těchto skutečností plyne, že žalobce odmítl využít svého práva projednat přestupek ve správním řízení. Žalobkyně měla uplatnit lékařské potvrzení od MUDr. L., popř. na místě vyjádřit svůj nesouhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Námitka, že je žalobkyně práva neznalá, je tudíž lichá a účelová. Kromě toho, z evidenční karty řidiče je zřejmé, že nešlo o první přestupek žalobkyně, tudíž žalobkyně zná praxi blokového řízení. Argumentace žalobkyně je účelová, neboť činí vše proto, aby účinky dosažení 12 bodů nenastaly.

Žalovaný uvádí, že se v rámci odvolacího řízení již se stejnými argumenty žalobkyně vypořádal. Ke svému rozhodnutí žalovaný dospěl na základě posouzení podmínek žádosti o obnovu řízení a po přezkoumání spisového materiálu. Neshledal, že by byly naplněny podmínky dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 100 odst. 2, druhé souvětí, správního řádu. Obnovy řízení se tedy nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.

Argumentace v žalobě uvedenými soudními rozhodnutími je nepřipadná, neboť v dané věci není pochyb, že by žalobkyně blok nepodepsala (není tvrzena záměna identity ani zfalšování podpisu žalobkyně ani nesvoboda projevu vůle - fyzické či psychické donucení k podpisu). Žalobkyně se na místě přestupku nacházela, což ostatně sama nerozporuje. Žalobkyně se převzetím dílu A bloku a zaplacením pokuty vzdala dokazování ve věci.

Žalovaný dále odmítá tvrzení žalobkyně, že s ní policista řešil dva přestupky, neboť to nemá oporu ve spisovém materiálu. V případě řešení přestupků v rámci blokového řízení je tento vždy řešen s konkrétním přestupcem. Dle vyjádření policisty pprap. B. v úředním záznamu ze dne 5. 6. 2014 se spolujezdkyní žalobkyně žádný přestupek řešen nebyl.

Pokud jde o námitky týkající se procesního postupu žalovaného při zamítnutí obnovy řízení, tento uvádí, že již v první fázi se může správní orgán předběžně zabývat relevancí skutečností, důkazů nebo rozhodnutí spjatých s původním řízením právě proto, aby byl schopen odůvodnit případné odlišné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Žalovaný nepovažuje podanou žalobu za důvodnou, a proto navrhuje, aby ji soud zamítl.

IV. Řízení před krajským soudem

Dne 11. 5. 2016 proběhlo ve věci ústní jednání. Žalobkyně vypověděla, že ji dne 29. 10. 2013 skutečně zastavili policisté. Před obchodem nabídla ještě jedné paní, že ji odveze domů, když je policisté zastavili kousek za obchodem. Zjistili, že ani jedna nemá bezpečnostní pás a řekli jim, že se dopustily přestupku a každá dostane 100 Kč pokutu. Dále řekli, že napíší blok na jméno řidiče, neboť na spolujezdce to napsat nemohou. Jednání probíhalo v přátelském duchu, protože se jednalo o policisty, které spolujezdkyně znala. Pokutu zaplatila spolujezdkyně a žalobkyně měla věc za vyřízenou. Za půl roku od události se měla žalobkyně dozvědět, že ji za přestupek byly připsány 3 body, a že již dosáhla 12 bodů. Pokud by žalobkyni policisté na místě poučili o připsání 3 bodů za nepřipoutání se pásy, nikdy by pokutu nezaplatila a požadovala by věc vyřešit ve správním řízení, neboť v té době měla potvrzení od lékaře, že se nemůže pásy poutat ze zdravotních důvodů. Tuto skutečnost policistům oznámila, ale že se jednalo o malou pokutu, věc dále neřešila.

Soudkyně předložila žalobkyni blok na pokutu č. D0275843. Žalobkyně potvrdila, že se jedná o její vlastnoruční podpis.

Nesprávnost v postupu policistů žalobkyně spatřuje v tom, že ji měli poučit, že za uvedený přestupek jí budou připsány 3 body. Policisté dále měli žalobkyni říct, že pokud by volila věc vyřídit ve správním řízení, pokuta by byla 2.000 Kč. Zaplacením pokuty měla žalobkyně za to, že tím pomůže policistům k prémie (její dcera pracuje u Městské policie v Brně). Dále uvedla, že ji policisté nenutili, aby blok podepsala.

Dále žalobkyně vypověděla, že policistům řekla, že předmětné lékařské potvrzení zapomněla v Brně u dětí. Dlouhodobě se léčí na revmatologii ve Znojmě. Revmatoložka žalobkyni sdělila, že jí potvrzení vystavit nemůže, ale může napsat lékařskou zprávu pro praktického lékaře, který jí potvrzení vystaví. Kdyby věděla, že jí hrozí připsání bodů, zavolala by dceři, aby jí lékařské potvrzení ihned přivezla. Potvrzení o nemožnosti užívat bezpečnostní pásy dostává opakovaně, žalobkyně je držitelem průkazu „TP“, vyřizuje si „ZTP“.

Zástupkyně žalovaného se zcela odvolala na vyjádření k žalobě a poukazuje na žalobkyní uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, jež není na daný případ přílehlavá. Dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 AS 207/2014 - 24 a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 70/2015 - 30, z nichž vyplývá, že by bylo možné zpochybnit projednání přestupku v blokovém řízení, ovšem pouze za situace, kdyby přestupkové jednání bylo nedostatečným způsobem v bloku popsáno a nedalo by se z něho zjistit, jakého přestupkového jednání se přestupce skutečně dopustil. V případě žalobkyně je však přestupek v bloku popsán jasným způsobem a je v něm vyjádřen souhlas žalobkyně s projednáním přestupku v blokovém řízení.

K dotazu, proč žalobkyně blok podepsala, uvedla, že policistům věřila, že věc bude vyřízena zaplacením pokuty a že není právníkem, takže text podrobně nezkoumala. Když

však zjistila dosažení 12 bodů, rozjela se na úřad, který body eviduje a poté na oddělení policie v Jablunce. Policisté s ní však jednali nevybíravým způsobem, proto podala na toto oddělení stížnost na Okresním oddělení ve Vsetíně, která však byla vyřízena negativně.

Na závěr žalobkyně dodává, že je sice pravda, že pokutový blok podepsala, avšak po mylném poučení policistů, že podepisuje tu skutečnost, že nebyla připoutána bezpečnostním pásem, což byla pravda, netušila však, co znamená ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., protože kdyby to tušila, blok by nepodepsala.

K tomu zástupkyně žalovaného upozorňuje na to, že přestupkové jednání je popsáno i slovně. To, že byla žalobkyně mylně poučena policisty, je pouze jejím tvrzením, které nemá oporu ve spisovém materiálu. Žalobkyně sama uvedla, že z důvodů finančních souhlasila s projednáním přestupku v blokovém řízení a prokazovat, zda v době spáchání přestupku měla vydané lékařské potvrzení a neměla ho pouze u sebe, nic na věci nemění.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

Ve správním spise je založen originál pokutového bloku č. D 0275843, série FD/2013, sepsaný dne 29. 10. 2013.

V části B bloku je uvedeno jméno a příjmení žalobkyně (1), rodné číslo žalobkyně (2), adresa místa pobytu (3) a ověření totožnosti žalobkyně (4).

Přestupkové jednání je v bloku popsáno takto (5): „Dne 29. 10. 2013 v 16:05 hod v obci Bystřička zastaveno, kdy řidička nebyla připoutána bez. pásem, § 6/1a) Z č. 361/2000 Sb.“

Dále je v bloku uvedeno:

Pokuta byla uložena za přestupek dle § 125c/1k) zák. č. 361/200 Sb. (6)

Celková výše uložené pokuty byla 200 Kč. (7)

Proti uložení této pokuty se nelze odvolat. Platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty.

Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 29. 10. 2013, podpis přestupce (8)

Dne 28. 4. 2014 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena žádost o obnovu řízení ve věci bloku na pokutu č. D 0275843.

Dle úředního záznamu ze dne 5. 5. 2014 bylo správním orgánem prvního stupně na základě telefonického hovoru ověřeno u MUDr. L., zda je žalobkyně jeho pacientkou. MUDr. L. potvrdil, že se v současné době u něho léčí s revmatologickými potížemi a na její žádost ji dne 1. 9. 2013 vystavil lékařské potvrzení. Totéž uvedl dne 6. 5. 2014 při podání vysvětlení u správního orgánu prvního stupně.

Ve spise je dále založeno lékařského potvrzení MUDr. L. vystavené dne 1. 9. 2013 s platností do 1. 9. 2014.

Dne 14. 5. 2014 se MUDr. S. P., odborná revmatoložka, vyjádřila ke zprávě správního orgánu prvního stupně. Uvedla, že lékařskou zprávu dne 6. 2. 2014 vystavila na žádost pacientky (založena ve spisu, zpráva se týká zdravotního stavu žalobkyně). Dále MUDr. P. konstatuje, že lékařská zpráva z její ordinace nebyla poskytnuta jiným lékařům a že aktuální zdravotní stav ani jí prováděná léčba nebyla s MUDr. L. konzultována.

Dále je ve správním spisu založen úřední záznam ze dne 5. 6. 2014 pprap. J. B., jenž popisuje skutek, kterým se měla žalobkyně přestupku dopustit. Uvádí, že žalobkyni sdělil, že při řízení vozidla nebyla připoutána bezpečnostním pásem a dotázal se jí, zda si je vědoma spáchání přestupku a zda souhlasí s jeho vyřešením na místě v blokovém řízení. Žalobkyně s tímto postupem souhlasila, blok podepsala a pokutu zaplatila. Dále pprap. B. uvedl, že s žalobkyní žádný přestupek spolujezdkyně neřešil a o bodech se s ní nebavil, neboť policie body nepřiděluje. Žalobkyně nesdělila, že je vyjmuta z povinnosti používat bezpečnostní pásy na základě lékařského potvrzení.

Dne 5. 6. 2014 se žalobkyně dostavila ke správnímu orgánu prvního stupně, aby se seznámila se spisovým materiálem. Téhož dne správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, kterým žádost žalobkyně o obnovu řízení byla zamítnuta. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 23. 6. 2014 odvolání, v němž uplatňuje stejné námitky jako v žalobě.

Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zamítnutí odvolání. Žalovaný při posuzování věci vycházel z pokutového bloku č. D 0275843, série FD/2013.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád právní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Předmětem posouzení v řízení o žalobě je zákonnost rozhodnutí správních orgánů o zamítnutí žádosti o obnovu řízení z důvodu, že žalobkyně udělila souhlas s projednáním věci v blokovém řízení.

Podle § 84 odst. 1 a 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v rozhodném znění (dále jen zákon o přestupcích), lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

Podle § 85 odst. 3 a 4 zákona o přestupcích nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.

Ad bod 1 žaloby:

Nejdříve se soud zabýval otázkou, zda žalobkyně při uložení pokuty v blokovém řízení projevila svou svobodnou a vážnou vůli při udělení souhlasu s vedením tohoto řízení.

Zda je možná obnova blokového řízení či je z povahy věci vyloučena v případě přestupku projednávaného v blokovém řízení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, dostupném na www.nssoud.cz, v němž judikoval, že „obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemůže přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta. Jiná situace však nastává, když žadatel v žádosti o obnovu řízení zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Při neudělení tohoto souhlasu totiž není splněna základní podmínka blokového řízení, v důsledku čehož nelze vycházet z toho, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku učiněné v blokovém řízení,

vzdal se běžného správního řízení, a tudíž nemůže tyto závěry blokového řízení později zpochybňovat. Jestliže tedy žadatel v žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybní souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, musí při splnění ostatních podmínek pro obnovu řízení být provedeno šetření za účelem zjištění, zda tento souhlas skutečně udělil, či nikoliv. Žadatel o obnovu řízení může zpochybnit souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení s odkazem na to, že skutek nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba, která se legitimovala jeho osobním dokladem, jako tomu bylo v nyní projednávané věci. Záměna identity byla tvrzena a několikrát prokázána v trestním řízení (srov. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 7. 8. 2002, sp. zn. Tpjn 309/2001, publikované pod č. 57/2002 Sb. NS, P. Šámal: K postupu při záměně identity obžalovaného v pravomocném rozsudku, Právní rozhledy č. 6/2000, str. 255), takže řešení této problematiky má nepochybně význam i pro účely blokového řízení. Lze si však představit i případy zfalšování podpisu obviněného z přestupku, který jeho spáchání nepopřel, avšak dožadoval se projednání přestupku v běžném správním řízení. K zfalšování podpisu osoby uvedené na pokutovém bloku však dokonce může dojít i tehdy, když se žádný přestupek nestal nebo kdy nebyl ztotožněn jeho pachatel. Rozšířený senát dosud neřešil žádný případ zfalšovaného podpisu obviněného z přestupku na pokutovém bloku. Nicméně pro účely posouzení předložené právní otázky musí být i na takové případy pamatováno. Také v případě zfalšování podpisu osoby uvedené na pokutovém bloku je totiž nutné vycházet z toho, že tato osoba neudělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a v důsledku toho jsou zpochybněna i skutková zjištění učiněná v tomto řízení.“

Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že by výše popsané rozhodnutí, na které poukazuje v závěru své žaloby, dopadalo na předmět řízení, neboť z vyjádření obou účastníků řízení má soud za nesporné, že se žalobkyně na místě spáchání přestupku fyzicky nacházela, předmětný blok podepsala a uloženou pokutu 200 Kč posléze zaplatila. Soud nemá za prokázané, ostatně to ani žalobkyně netvrdí, že by pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba, která se legitimovala jejím osobním dokladem či podpis žalobkyně zfalšovala. K obdobnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 As 2/2010 - 89, dostupném na www.nssoud.cz, jenž vycházel z názorů výše uvedeného usnesení, neboť se opět jedná o fyzickou nepřítomnost přestupce v místě a čase podepsání bloku, a tím zároveň neudělení souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení. Žalobkyně po celou dobu nesouhlasí s následným udělením bodů, nikoliv nenamítá, že by nesouhlasila s projednáním přestupku a zaplacením pokuty, což je ostatně doloženo předmětným pokutovým blokem.

Jako další situaci, kdy by bylo možné zpochybnit souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, popsal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 10. 2013, č. j. 4 As 86/2013 - 35, dostupný na www.nssoud.cz, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „obnova řízení je přípustná i v dalších případech (které však musí být velmi přísně a restriktivně posouzeny s ohledem na konkrétní okolnosti případu, neboť v opačném případě by byl popřen smysl blokového řízení a protože by se z něj stal způsob, jak uniknout sankci za přestupek), kdy by se v důsledku nepřipustění možnosti obnovy řízení jednalo o extrémní případ nespravedlnosti, který by zásadním způsobem narušil důvěru občanů v

Českou republiku coby materiálního právního státu, kterým je Česká republika v souladu s čl. 1 odst. 1 Ústavy. Příkladem takového extrémního případu, jenž by odůvodňoval připustit obnovu řízení v případě přestupku řešeného v blokovém řízení, by bylo tvrzení žadatele o obnovu řízení, podle kterého sice dal souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení, ale to pouze pod fyzickým nátlakem zasahujících policistů (např. bitím žadatele), nebo z důvodu bezprávné výhrůžky učiněné těmito policisty (např. vyhrožování namířenou pistolí).“ V nyní posuzovaném případě ani jednu z těchto dvou variant – fyzický či psychický nátlak – žalobkyně nenamítala. Naopak poukázala na velmi přátelskou atmosféru navozenou policisty při projednávání přestupku.

Soud má za to, že není možné zpětně několik měsíců po spáchání přestupku, kdy současně přestupce udělí souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, je ochoten udělenou pokutu za tento skutek na místě zaplatit a na závěr to vše stvrdí svým podpisem, namítat, že se jednalo pouze o souhlas s uloženou pokutou a nikoliv s uložením bodů. Nevědomost o případném uložení bodů za přestupek nemůže zvrátit skutečnost, že žalobkyně svůj souhlas udělila dobrovolně a s vážnou vůlí tento přestupek v blokovém řízení projednat.

S udělením souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení dále souvisí námitka žalobkyně, že měla být policisty poučena, že za přestupek nepřipoutání se bezpečnostním pásem jí hrozí udělení 3 bodů.

Podle ust. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podle odst. 2 cit. ust. záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle odst. 3 písm. a) cit. ust. oznámení nebo rozhodnutí uvedená v odstavci 2 příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doručí policie nebo obecní policie, jde-li o oznámení uvedené v odstavci 2 písm. a), a to do 3 pracovních dnů ode dne uložení pokuty v blokovém řízení.

Podle ust. § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, policista je povinen před provedením úkonu poučit osobu dotčenou úkonem o právních důvodech provedení úkonu, a jde-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejích právech a povinnostech. Pokud poučení brání povaha a okolnosti úkonu, poučí nebo zajistí toto poučení ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

Jak tedy vyplývá z dikce zákona, sankce za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení zaznamenává do registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Přidělování bodů tak nespadá do pravomoci Policie České republiky. Pokud tato činnost není v kompetenci policie, nemůže jim náležet povinností oznamovat počet bodů udělovaných za spáchání přestupku.

Ad bod 2 žaloby:

Dále se soud zabýval námitkou žalobkyně, že správní orgány nevystihly podstatu obnovy řízení, když začaly s prováděním složitějšího dokazování.

Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán prvního stupně si předvolal MUDr. L. k podání vysvětlení a vyžádal si zprávu od MUDr. P. ohledně zdravotního stavu žalobkyně. V případě této námítky soud uznává, že dokazování ohledně existence zdravotního potvrzení o nemožnosti se poutat bezpečnostním pásem bylo v řízení o povolení obnovy řízení předčasné, avšak je na správním uvážení správních orgánů, které důkazy považují za relevantní k rozhodnutí, zda obnově řízení vyhovět či ne, popř. pokud má správní orgán za to, že je toto nezbytné pro další řízení. Uvedené by však nemohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobkyně k této věci cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 162/2013, dle kterého „[m]ateriální korektiv (důvod pro obnovu řízení) má chránit zájem na hospodárnosti řízení a zachování právní jistoty. Jeho úkolem je zcela zjevně odfiltrovat ty případy, kde je již při prvotním posouzení žádosti o obnovu řízení zřejmé, že obnovené řízení by objektivně nemohlo přinést změnu přijatého řešení. Tam, kde nelze takto kategorický závěr bez složitějšího dokazování učinit, jeví se obecně vhodnější obnovu řízení připustit a s předloženými tvrzeními a důkazy se vyrovnat v rámci obnoveného řízení.“ V této konkrétní věci se nejdříve Nejvyšší správní soud obecně vypořádává s důvody pro obnovu řízení, které je třeba zkoumat podle dvou kritérií: „1) formálního, tedy zda jde v daném případě o nové skutečnosti nebo důkazy, zda tyto skutečnosti existovaly v době původního řízení a zda je stěžovatel nemohl v původním řízení uplatnit; a 2) materiálního, tedy zda tyto skutečnosti nebo důkazy mohou vést k jinému rozhodnutí ve věci.“ V nyní posuzovaném případě však nedošlo k naplnění prvního, formálního kritéria, neboť lékařské potvrzení o nemožnosti se poutat bezpečnostním pásem zde podle tvrzení žalobkyně mělo existovat již

v době spáchání přestupku a žalobkyni tedy nic nebránilo v tom, aby policisty o potvrzení informovala. Z tohoto důvodu nelze rozsudek č. j. 6 As 162/2013 na věc jednoznačně aplikovat. Uvedené rozhodnutí navíc pouze považuje za *vhodné* při složitějším dokazování obnovu řízení připustit.

Žalovaný se s touto námitkou vypořádal v napadeném rozhodnutí, když uvedl, že již v průběhu řízení o povolení obnovy řízení se může správní orgán předběžně zabývat relevancí skutečností, důkazů nebo rozhodnutí spjatých s původním řízením právě proto, aby byl schopen odůvodnit případné odlišné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Ad bod 3 žaloby:

Jako další pochybení správních orgánů považuje žalobkyně nesprávné provedení a hodnocení důkazů.

Jako první uvádí, že správní orgány měly vysvětlit, proč policista navrhl za poměrně závažný přestupek ohodnocený 3 body pokutu ve výši pouhých 200 Kč, která odpovídá méně závažnému a nebodovanému přestupku nedoložení lékařského potvrzení.

Podle ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu /nyní § 125c odst. 7 písm. a)/ v blokovém řízení se uloží pokuta do 2.000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. k) - zde spadá přestupek nepřipoutání se bezpečnostním pásem.

Z dikce zákona tedy vyplývá, že je na uvážení policisty, který přestupek projednává, v jaké maximální výši do 2.000 Kč pokutu udělí. Pokud se policista rozhodl udělit v blokovém řízení pokutu 200 Kč, v žádném případě nepochybil, neboť mu to tak zákon umožňuje.

Dále žalobkyně namítá, že měl žalovaný za její přítomnosti vyslechnout svědky blokového řízení, tedy jak policisty, tak spolujezdkyni žalobkyně.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s návrhem žalobkyně vyslechnout policistu pprap. J. B. vypořádal tak, že tento důkaz považuje za nadbytečný a neúčelný, kdy by jeho vyjádření se k věci neodstranilo existující rozpory mezi vyjádřením žalobkyně a vyjádřením policisty. Soud je stejného názoru jako žalovaný, neboť výpověď policisty by v dané fázi do věci nevnesla nové skutečnosti, které by mohly mít vliv na povolení obnovy řízení.

Co se týče námitky neprovedení výsledku spolujezdkyně, kdy žalobkyně uvedla, že policista s ní řešil i nepřipoutání se spolujezdkyně, žalovaný se přiklonil k názoru správního orgánu prvního stupně. Uvedl, že v případě řešení zjištěných přestupků v rámci blokového řízení je tento vždy řešen s konkrétním přestupcem, kdy dle vyjádření pprap. B. se spolujezdkyni žádný přestupek řešen nebyl. K tomu soud dodává, že tvrzení žalobkyně nemá oporu ve spisovém materiálu. Na bloku je jednoznačně uvedeno jméno a další údaje patřící pouze žalobkyni. Pokud měla žalobkyně za to, že přestupek měl být snad řešen se

spolujezdce, měla toto namítat již v blokovém řízení. Výpověď této svědkyně by v řízení o povolení obnovy byla nadbytečná a neúčelová, neboť tato výpověď nemá vliv na blokové řízení s žalobkyní a ve věci by nepřinesla nové skutečnosti.

Ohledně hodnocení důkazu lékařského potvrzení dospěl žalovaný k závěru, že nelze jednoznačně prokázat existenci lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.

Dle napadeného rozhodnutí žalobkyně nedoložila žádný spisový materiál, který by jednoznačně a nespochybnitelně prokazoval vydání lékařského potvrzení dne 1. 9. 2013, a tudíž nebylo možné zcela jednoznačně a objektivně prokázat vydání lékařského potvrzení dne 1. 9. 2013. Den 1. 9. 2013 připadá na den pracovního volna (neděle), kdy MUDr. L. nemá ordinční hodiny. Toto datum vystavení potvrzení potvrdil MUDr. L. i při podání vysvětlení dne 6. 5. 2014. Správní orgán prvního stupně proto důkaz vyhodnotil jako nevěrohodný. I kdyby správní orgán prvního stupně připustil, že toto potvrzení bylo vydáno dne 1. 9. 2013 (či 2. 9. 2013 jak tvrdí žalobkyně, že se jednalo o zjevnou chybu), nic nebránilo žalobkyni tento důkaz zmínit již v blokovém řízení, popř. nesouhlasit s vyřízením věci v blokovém řízení. Tento důkaz neleze podřadit pod důkaz uvedený v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť tento mohl být uplatněn již v blokovém řízení, popř. jeho existenci žalobkyně mohla přinejmenším namítat, neboť o jeho existenci věděla.

Nad rámec výše uvedeného soud poukazuje na rozpor výpovědi žalobkyně ohledně vystavení lékařského potvrzení o nemožnosti poutat se bezpečnostními pásy. Dle tvrzení žalobkyně měla odborná revmatoložka napsat lékařskou zprávu o zdravotním stavu žalobkyně a na základě této lékařské zprávy měl obvodní lékař vystavit žalobkyni předmětné potvrzení. Dle zprávy ze dne 14. 5. 2014 MUDr. S. P., odborná revmatoložka, správnímu orgánu prvního stupně sdělila, že žádná lékařská zpráva z její ordinace jinému lékaři poskytnuta nebyla.

Ad bod 4 žaloby

Žalobkyně žalovanému vytkla, jakým způsobem vykládá právní předpisy a judikaturu, když argumentuje již judikaturou překonanou, dle které obnova řízení není možná. Žalobkyně neuvedla konkrétně, jakým způsobem žalovaný pochybil, a zmínila tři rozhodnutí, které dle jejího názoru na daný případ dopadají.

Pokud jde o názor žalobkyně, že žalovaný používá neaktuální judikaturu, k tomu soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010 - 65 (popsáno výše) jako jediné rozhodnutí zmíněné v napadeném rozhodnutí, které je aktuální a na které sama žalobkyně v závěru žaloby odkazuje.

Jako další žalobkyně uvedla rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103. Žalobkyně neuvedla, s jakými konkrétními námitkami se správní orgány nezabývaly. Soud má tedy za to, že veškeré námitky žalobkyně byly správními orgány (nyní i soudem) vypořádány.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4 As 81/2012 - 48, není soudu jasné, jakou skutečnost věta „*je tvrzení o spěchu nekonkrétní a ničím doloženo*“ má ve věci osvětlit.

Rozsudek ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013 - 38, na nyní posuzovaný případ zcela nedopadá. Toto rozhodnutí se týká námitkového řízení, v němž zásadní otázku tvoří posuzování způsobilého/nezpůsobilého podkladu pro záznam bodů. Z tohoto podkladu (pokutového bloku) musí být možno postavit na jisto, že žalobce příslušný přestupek spáchal, přičemž v blokovém řízení je tento požadavek o to výraznější pro oslabení následné ochrany před správními orgány i soudy. V daném případě nebylo jasné, zda se jednalo o přestupek podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (přestupek nepřipoutání se bezpečnostním pásem) či o přestupek dle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích v tehdy účinném znění (přestupek nepředložení lékařského potvrzení). Obdobnou problematikou se zabývaly rozsudky, na které poukázal žalovaný (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 207/2014 - 24, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 70/2015 - 30).

Soud se však obecně zabýval řádnou specifikací přestupku popsaného v bloku tak, jak tato rozhodnutí zdůrazňují, nehledě na to, že tak bylo činěno pro účely námitkového řízení, kdy z bloku musí být jasné, pro jaký přestupek bylo blokové řízení vedeno. V bloku č. D 0275843 je přestupek konkretizován takto: „*Dne 29. 10. 2013 v 16:05 hod v obci Bystřička zastaveno , kdy řidička nebyla připoutána bez. pásem, § 6/1a) Z č. 361/2000 Sb.*“ Tento popis je natolik jednoznačný a srozumitelný, že není způsobilý vyvolat jakýkoliv omyl týkající se přestupkového jednání. Nelze uvažovat o záměně s přestupkem nepředložení lékařského potvrzení. Je zde vymezeno, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku, jakého motorového vozidla se týká a předně, jakého skutku se řidička dopustila. Není zde žádná zmínka o nepředložení lékařského potvrzení.

V rozhodnutí č. j. 4 As 102/2013 - 38 byl přestupek popsán slovy „*nepoužití bezp. pásů, nepředložil LP.*“ V tomto případě nebylo zcela zřejmé, zda se dotýčný měl dopustit přestupku nepřipoutání se bezpečnostními pásy, zde bylo možno uvažovat také o přestupku nepředložení lékařského potvrzení, a proto takto popsáný skutek v bloku nebyl s to být řádným podkladem pro zápis bodů.

V ust. § 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou stanoveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, kterými jsou spolehlivé zjištění přestupku, nedostatečnost jeho vyřízení domluvou a ochota obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Orgány oprávněné ukládat a vybírat (v tomto případě Policie České republiky) pokuty v blokovém řízení si nejdříve učiní úsudek, zda se jedná o přestupek a zda je spolehlivě zjištěn. Pokud nestačí domluva k vyřízení přestupku a jsou splněny zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení, orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení zjistí, zda je obviněný z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení tyto orgány v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. Pokud by obviněný

z přestupku s tímto postupem nesouhlasil, probíhá následně standardní správní řízení podle ust. § 67 a násl. Zákona o přestupcích (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65).

V daném případě žalobkyně nezpochybňovala pravost svého podpisu na předmětném pokutovém bloku. S projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasila. S ohledem na dosažení 12 bodů, žalobkyně musela vědět, že uložení pokuty v blokovém řízení je způsobem vyřízení věci. Pokud tedy tvrdí, že byla v omylu o tom, co je obsahem pokutového bloku a v domněnku, že za tento přestupek jí nebudou uloženy body, je třeba znovu poukázat na jednoznačný popis přestupkového jednání uvedený na předmětném bloku. Zde je nutno poukázat na zásadu vigilantibus iura. Tím, že žalobkyně pokutový blok podepsala, souhlasila s uložení pokuty v blokovém řízení a tím se zároveň dobrovolně vzdala zjišťování skutkového stavu věci ve správním řízení o přestupku.

V daném případě soud uzavírá, že s ohledem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu považuje soud za jediné možné důvody pro obnovu blokového řízení zpochybnění souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení, jednak z důvodu fyzické nepřítomnosti v místě projednávání blokového řízení nebo z důvodu nedostatku svobodné vůle k projednání přestupku v blokovém řízení. Námitky žalobkyně ohledně zjištěného skutkového stavu jsou v této fázi řízení bezpředmětné. Relevantní by mohly být pouze v navazujícím správním řízení zahájeném podle ust. § 67 a násl. zákona o přestupcích v případě, kdyby bylo rozhodnuto o obnově řízení z důvodu, že nebyl dán souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. května 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně